

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6790/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца „EOS Matrix“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Александар Петковић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Илијевски, адвокат из ... ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1932/24 од 04.12.2024. године, у седници већа одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1932/24 од 04.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1932/24 од 04.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 8630/23 од 26.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име доспелог, а не измиреног дуга по основу Уговора о инвестиционом кредиту број ... од 30.06.2005. године исплати износ од 2.022.515,46 динара са законском затезном каматом од 15.08.2019. године, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој исплати на име трошкова парничног поступка износ од 178.875,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1932/24 од 04.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 8630/23 од 26.02.2024. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтев тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати

ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је наплата потраживања неизмиреног дуга по основу Уговора о инвестиционом кредиту 30.06.2005. године, који је тужилац, путем преузимања потраживања преузео од Фонда за развој Србије. У вези тог кредита је тужена као власник СЗР „ББ“ – која је отишла у стечај, издала сопствену меницу 30.06.2005. године као јемац. Потраживање главног дуга је доспело 14.09.2007. године, а на меници је назначено да је иста доспела 14.08.2019. године. Како је главни дуг доспео 14.08.2019. године, рок за наплату потраживања главног дуга је истекао (10 година), па је потраживање тужиоца застарело у смислу одредбе члана 371. ЗОО. Имајући у виду разлоге на којима се заснива нижестепена пресуда, Врховни суд је становишта да нема основа да се дозволи одлучивање о посебној ревизији, јер се наводи ревидента заснивају на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању што није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу одредбе члана 404. ЗПП-а.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права, па је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужених није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.08.2019. године, а вредност предмета спора је 2.022.515,46 динара, што према средњем курсу на дан подношења тужбе представља противвредност износа нижег од 40.000 евра.

Из свега тога произлази да ревизија тужених није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**